

פסקה ב

הציגים רפואיים

הנידים רפונות, הברכאים כושלות, חלב נМОג וחעיניות תועות
לתוכה פה ושם, אילי יש איזה נקעת אודר, איזה ניצוץ תנחותם,
שיהיה ראוי להאריך ולחתם, להעלות על ידו שלחתת אש
קדש. אבל מאמנה לא ימצעו; האבות נבתקים ונואשים,-
ונגנים מלאים רגון וקצף, ואיש שפט רעהו לא ידע ולא יבין.
כל אחד מתגדר בצרותיו המיחירות לו, כל אחד מסכים את
חברו ותוליה הקולד רק בזנאו. ולחשב את הלבבות אלה
לאלה, ורק חומר לשלב את הנידים לעובדה חשובה ובוללת
- אין דורש ואין בבקש. "נהפכו צירוי עליי" (דניאל י, ט),
- יואלק מר בחמת רוחין ויד ר' צלי חזקה" (יחזקאל ג, יד).

ורווח נושאתי ותקחני ואלה מיל

בְּחִמֶת רֹוחֵי וַיְד־יְהוָה עַל־חוֹקָה:

ואלך אמר בחתמת בותמי אתה בוריא מזע עאמו בוב מלא מרכוב

ב' ראה חורעה העתידה לבא, רק שיד זו וכוח הנכואה היהת
חוחה עלי' לשורשו נכח גדול אל השלמות:

三

השו רעיון: אל תשתווחו ואל תעהמו, יש שימוש צדקה זו רמת,
אף מבייא מרפא בכנפייה, תמחה דמעה מעל כל פנים, ורוח
שטון מתחת ריתם בהה מלא את כל לב. דונרנו הוא דור נפלא,
דור שבלו מהמו. קשה מאד למצאו לו דגמא בצל דברי
ימינו. הוא מרכיב מהפכים שונים, חזק ואור משמשים בו
בעירוביה. הוא שפל ונירוד, גם רם וגשא; הוא כלו חיב, גם
כלו זפאי. אנחנו חביבם לעמד על אפיו למן נוכל לצאת
לענרות.

"אין בן דוד בא אלא בדור שכלו זכאי או כלו חייב"
שרה גפן ג'

**ו ראה הכהן והנה בפתח הארץ את
בלבשו ותker את הנגע כלו הפך לבן
טההור הווא: ויקו יע.ג**

סתמן הטומאה, המתפשט ומתרגל כלו במוח, הוא הוא "המשיב
בגילויו את כל הרע לכליו ורחיפה לחוץ".

"... שדהורה באה מכח הטומאה... ומכח הטומאה שיצאת וחותטלה יצא הסיג
וחותרה מתחורת למורי. זה סוד הוצאה הטומאה הסיג החוצה ולא ישאר פנים...
וכשועשה תשובה זהו תיקונה, שנמצא דרע מנימיותו, והיינו הסיג שיצא החוצה. על
כן נמצא ביזור בעם קדוש ובמקום קודש...". הינה אך לא לאפסח/א

כמעט כל הכתות הרוחניות, המוסריות והשלכיות, של כל אורחות ההתה
שעמדו על ישראל מעולם, וצדנו גפשות בחילק הטוב שביהם, כי נופת חטופה שפטין
זרה וחלק משמן חכבה", נקבעו יחד בתיאורית האחורונה של הלאומיות הכנסייה
האומת בקול חצוף, שאין לה חלק בכל קודש, יוצרכו הרכזין

"אל יתמה האדים אם יראה רשיים מתרבים
בעולם והולכים ומתגדלים בכל יום, כי ידע שהשי' הוא בעל הכרם... וידעו טיבו של
ברם יותר ממנו ומתקן צרכיו בכל עת ורגע. והנה חיל אמרו שבן דור אפשר שיבוא
בדור שכלו חייב... והרי אול איה דור חביב מכל הדורות, זה דור המדבר... ואין
צריך לומר דורו של מישיח ודאי יהיה חביב, ואפשר שיחיה כלו חייב ויתהפכו לדור
חביב ע"ז שחשוי יבאים לתשובה, ויעיב שורש נשמות מקומות גבוה יותר מכל הדורות
חביב הרים - כי יFOUND FOUNDER ג'ילן

הרי כל חטא שבא מפקוד בזו שרבבו טוב, מה
אות שבאמת בפנימיותו כלו הוא טוב, יש בז, באמת, בגני פנימיות